

अ	१	४	५	६	७	८	९	आ
२	उ	अ	व	क	इ	उ	ऊ	१०
१	ल	लृ	टघः	मिथुनः	कर्कटः	लृ	म	११
२७	च	मेघः	ओ	नन्दा	औ	चिह्नः	ट	१२
२६	द	मीनः	रिक्ता	पूर्णा	भद्रा	कन्या	प	१३
२५	श	कुम्भः	अः	जया	अं	तुला	र	१४
२४	ग	ऐ	मकरः	धनुः	दृक्चिह्नः	ए	त	१५
२३	नह	ख	ज	भ	य	न	नह	१६
ई	२२	०	२१	२०	१९	१८	१७	१८

पश्चिम

सर्वतोभद्रः, पुं, (सर्वतो भद्रमस्येति ।) निम्न-
दृक्चः । इत्यमरः । २।४।६२ ॥ अहविशेषः । इति
तट्टीका । विष्णुरथः । इति शब्दरत्नावली ।
वैश्वः । इति शब्दचन्द्रिका । चित्रकायविशेषः ।
इति मेदिनी ।

तदुदाहरणं यथा ।

स	का	र	ना	ना	र	का	स
का	य	सा	द	द	सा	य	का
र	सा	ह	वा	वा	ह	सा	र
ना	द	वा	द	द	वा	द	ना

इति सर्वतोभद्रः । इति माघे । १६ । २७ ।
अस्यार्थः । “सकारेति । पुनः कौटुशी ।
‘कारो वधे निश्चये च वधे यत्ने रतावपि ।’
इति विश्वः ।

सकाराः सयत्नाः सोतुसाहाः नाना नाना-
विधाश्च ये आराः अरीणां सम्हाः । भिन्नादि-
भ्योऽण् । तेषां कासा गतिभेदाः काया विष-
हाश्च तेषां सादं ददतीति सादहाः नाश-
कारकाः सायका यस्यां सा तथोक्ता । रसेन
रागेणाहवो यस्याः सा रसाहना रणरागिणौ-
त्थयः । वाहसाराणां वाहश्रेष्ठानां ये नादा
द्वेयादिप्रोधास्तेषां वादं कलहं ददतीति वाद-
दाणि । तेः सह कलहायमानानि वादनानि
वाद्यानि यस्यां सा वाहमारनाद्वादद्वाद्वा
तुल्येवाद्वाधेयः । अतएव तेषां तुल्यतोक्ते-
रतिशयोक्तिः । सर्वतो भ्रमणात् सर्वतो-
भ्रमाख्यश्चित्रवत् । अत एव दृष्टी ।
‘तट्टिदं सर्वतोभद्रं भ्रमणं यदि सर्वतः ।’ इति ।

उदाहरणम् । चतुःकोष्ठे चतुरङ्गवन्त्वे पुंस्त्वितुष्टये
पादचतुष्कं विलिख्यानन्तरं पङ्क्तिचतुष्टये-
ऽप्यधःक्रमेण पादचतुष्टयवर्त्तने प्रथमासु चतुष्टय
प्रथमपादः सर्वतो वाच्यते । एवं द्वितीयादिषु
द्वितीय इत्यादि । “इति तट्टीकायां मल्लिनाथः ।
(वटिकौषधविशेषः । यथा,—
“विशुद्धं गगनं ग्राह्यं दिक्कं शुद्धगन्धकम् ।
तोलकं तोलकाद्वैद्यं हिङ्गुलोत्थरसन्तथा ।
कपूरं केशरं मांसी तेजपत्रं जवङ्गकम् ।
जातीकौषफलश्चैव सुख्यलोकारिपिप्पलीः ।
कुष्ठं तालीशपत्रञ्च धातकी चोषसुसकम् ।
हरितकी मरिचश्च शृङ्गवेरविभीतकम् ।
पिप्पल्यामलकश्चैव शालभागं विचूर्णितम् ।
सर्वमेकीकृतं पिष्ट्वा वटौकुल्याद्विगुञ्जकम् ।
भक्षयेत् पर्यङ्गुलेन मधुना सितयापि वा ।
रोगं ज्ञात्वातुपानच प्रातः कुण्ठद्विचक्षणः ।
हन्ति मन्दानलान् सर्वानामरदोषं विरुचिकाम् ।
पित्तक्षेपभवं रोगं वातक्षेपभवनतया ।
आनाहं मूत्रक्षेपश्च संश्लेषहर्त्री वमिम् ।
अश्वपित्तं शीतपित्तं रक्तपित्तं विशेषतः ।
चिरञ्ज्वरं पित्तभवं घातुस्तं विषमञ्जरम् ।
कासं पञ्चविधं हन्ति कामलां पाकुमेव च ।
सर्वलोकहितार्थाय शिवेन भाषितः पुरा ।
सर्वतोभद्रनामायं रसः साक्षात्सर्वेश्वरः ।”
इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे ज्वराधिकारे ।
“सूतं गन्धं तपनगगनं कान्तलौहस्य चूर्णं
कल्येकस्मिन् दृष्टदि पिष्टितं शृङ्गवेरस्य वारा ।
शुक्राद्रोगे यत्कृतिगुह्ये श्रीद्धि सर्वञ्ज्वरेषु
शोथे पाक्षौ क्षमिन्नतगदे सर्वतः कामलायाम् ।
कासे श्वासे प्रमिहजठरे सर्वदोषप्रभूते
ख्यातो योगः सुरमयिज्जतः सर्वरोगैकहन्ता ।”
इति च रसेन्द्रसारसंग्रहे ज्वराधिकारे ॥

सर्वतोभद्रा, स्त्री, (सर्वतो भद्रं मङ्गलमस्या
इति ।) गम्भारी । नटयोषित् । इति मेदिनी ॥
सर्वतोमुखं, स्त्री, (सर्वतो मुखमस्येति ।) जलम् ।
इत्यमरः । १।१०।४४ आकाशम् । इति मेदिनी ॥
(समन्ततोमुखविशिष्टे, चि । यथा, महाभारते ।
१ । २११ । १२ ।
“एवं सर्वान् समादिश्व पूर्वतीरे महीदधेः ।
क्रूरां मतिं समास्थाय जग्मतुः सर्वतोमुखौ ॥”
सर्वतोमुखः, पुं, (सर्वतः मुखमस्येति ।) शिवः ।
(यथा, महाभारते । १३ । १७ । ६६ ।
“सर्वकामवरश्चैव सर्वेशः सर्वतोमुखः ॥”)
ब्रह्मा । (यथा, कुमारः । २ । ३ ।
“अथ सर्वस्य धातारं ते सर्वे सर्वतोमुखम् ।
वागीशं वाग्भिरर्थ्याभिः प्रणिपद्योपसंस्थिरे ॥”
आत्मा । इति मेदिनी । (विष्णुः । यथा,
महाभारते । १३ । १४६ । १०० ।
“अमृताशीऽमृतवपुः सर्वेशः सर्वतोमुखः ॥”
ब्राह्मणः । इति शब्दरत्नावली । स्वर्गः । इति
शब्दमाला । अयिः । यथा,—
“सर्वतः पाणिपादान्तः सर्वतोऽक्षिशिरोमुखः ।
विश्वरूपां महानभिः प्रणीतः सर्वकर्त्तृसु ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वधृताभिप्रययनमन्त्रः ॥
सर्वत्र, अव्यय, (सर्वत्रिजित् । सर्व + “सप्तम्यास्त्वल् ।”
५ । ३ । १० । इति जल ।) सर्वदिग्देशकात्वे ।
इति शब्दरत्नावली । (यथा, रघुः । ३ । ६२ ।
“तुतोष वीर्यातिशयेन वृत्रहा
पदं हि सर्वत्र गुणैर्विधीयते ॥”
सर्वत्रगः, पुं, (सर्वत्र गच्छतीति । गम + “उप्रक-
रणे सर्वत्रपन्नयोः पसंस्थानम् ।” ३ । २ । १८८
इत्यस्य वार्तिकोक्ता ङः ।) वायुः । सर्वत्र-
गामिनि, चि । इति वक्ष्यमानशब्ददर्शनात् ॥
(यथा, गीतायाम् । ६ । ६ ।